

EDITORIAL: *Vehicles no contaminants*

El govern espanyol va anunciar ahir que pretén prohibir la venda i matriculació de vehicles lleugers que emeten de forma directa diòxid de carboni (dièsel, gasolina, híbrids o propulsats per gas) a partir de l'any 2040, una mesura del Ministeri per a la Transició Ecològica en sintonia amb el Regne Unit i França, que s'han marcat la mateixa data límit, i més suau que països com Dinamarca, Irlanda, Alemanya i Holanda, que pretenen aconseguir-ho en 2030, o Noruega que ho vol fer en 2025. Així es recollirà en la futura llei de canvi climàtic, que establirà també que el sistema elèctric espanyol s'haurà de

basar exclusivament en fonts renovables l'any 2050. Es tracta, sense cap mena de dubte, d'un pla ambiciós que a curt termini potser no soni molt popular, però que vist amb perspectiva de futur faria bé la societat de prendre-s'ho seriosament, ja que –tal i com ahir informàvem respecte del perill que el Pirineu perdi el 50% de la neu en les cotes altes– els efectes del canvi climàtic es notaran cada vegada més en el nostre dia a dia, deixant de ser cosa de teòrics. Ara bé, la data límit ha d'anar acompanyada d'un pla de transició que faci veritablement viable la desaparició dels vehicles contaminants, i cal molta feina a fer.

DONCS AIXÒ
MARCEL·LÍ BORRELL

Fang

Com tants altres lleidatans que tenim familiars descansant al Cementiri Municipal de Lleida, vaig aparcar a l'inexistent pàrquing que la Paeria mai ni ha contemplat. Fang, tolls i males maneres ciutadanes per tal de guanyar un pam de terra seca. La maledicció divina avisa que "Pols ets i en pols et convertiràs". Sí? Doncs no. Segons dicta l'Ajuntament sociata que només porta uns 37 anys al Poder, de pols re de re. Si de cas fang. Posats a evocar Sir Winston Churchill, afegeixo suor i llàgrimes. Havent-me enllustrat sabates, pantalons, gavadina, em veig amb cor de presentar-me davant la mare i el pare com ells em van educar. No puc entendre la deixadesa mediambiental a que ens aboca, diria condemna, el fang municipal. Heus aquí el ser o no ser de la qüestió, que diria el príncep Hamlet. És en el moment de rendir tribut als morts que ells segueixen vius. Cal tenir-ho tot net i polit. Si no és així per fer amable i confortable l'arribada i estada al *camposanto*, ¿què i qui falla, senyor alcalde? Posat a elucubrar comparacions, els cementiris ianquis són tan terrenals, edènics, que fan una cotxina enveja. Digressions prosaiques al marge, entenc que anar al cementiri municipal hauria de ser, i ara em poso poètic, com atansar-te als inefables Camps Elisis de *Gladiator*. Toco de peus al terra, però: anar al cementiri de Lleida és anar a un fangar. Ves-hi ben calçat amb botes amfibies.

ERMENGOPOLYS

L'ambiciós futur de LleidaEmpresa

VIST DES DE DALT
MARC CERÓN
@marcceron

La tarda del passat dijous dia 8 de novembre va realitzar-se a la Lotja de Lleida la primera edició del LleidaEmpresa. Aquest esdeveniment, que vol ser amb el pas dels anys el punt de trobada empresarial i econòmic lleidatà durant l'època hivernal al nostre territori, va ser capaç de reunir en una mateixa tarda i espai als representants del món empresarial, econòmic i emprenedor de Ponent. L'èxit aconseguit ho demostra amb el prop de 400 persones que varen acompanyar a Pimec Lleida (l'entitat que ho ha organitzat excel·lentment) durant tot l'esdeveniment. De la jornada empresarial en podem extreure tres grans resultats:

-El primer, que vàrem poder aconseguir una bona dosis de motivació gràcies a l'aportació que va fer la brillant ponent Isabel Aguilera. Aquesta sevillana, professora d'Esade, i que d'entre altres responsabilitats que ha tingut com ser la directora general de Google Espanya o directora de NH Hoteles; va situar-nos en el passat, present i futur de la revolució digital. I que curiosament va citar, en un territori de capital intermèdia com es Lleida, que "per primera vegada en la història, la revolució tecnològica actual ens posa a tots en la mateixa línia de sortida, amb això no importarà ni la grandària ni la procedència geogràfica, només importarà el talent". Així doncs, si tots som iguals des del dia 1, el que marcarà el nostre èxit futur serà l'estratègia inicial que emprem per tal d'arribar a assolir la fita futura. En segon lloc, els casos lleidatans d'èxit empresarial són un bon exemple de com companyies de casa nostra

han aconseguit durant els darrers anys fer-se un lloc en el panorama econòmic nacional i internacional. Els ponents triats, tots tres homes i joves, varen presentar-nos els seus projectes i les seves experiències per tal de consolidar un projecte empresarial innovador. La triple B que va delectar l'audiència lleidatana varen ser: Toni Badias de *Zacaris.com*, Andres Bou de Social Games i Jordi Barri de Teresa Carles. En Toni va exposar el seu exemple de negoci al capdavant d'una tradicional saga de sabateries lleidatana, i de com ell i el seu germà han apostat per la diversificació davant l'actual escenari social de consum. Disposen de comerç tradicional històric (Sitgetana), de punts de venda amb les últimes tendències (Yellow) i finalment d'espai web amb el qual estan triomfant en el sector del calçat en línia (Zacaris). El cas de l'Andres va ser una experiència de com fa una dècada, recentment sortit de la facultat de Barcelona, aquest jove emprenedor lleidatà i un grup de socis varen posar en marxa una empresa que s'ha convertit en un referent en el món de l'animació i els jocs en aplicacions per a mòbils i xarxes socials. De com han anat eliminant amb el temps aplicacions que no han triomfat i com han tret rendiment i millores amb les quals els han situat com a líders en el mapa de l'animació mundial. I finalment, en Jordi va exposar-nos de com ha convertit un tradicional restaurant lleidatà de cuina vegetariana (El Paradís) a esdevenir-se en una marca global de menjar sa i saludable. Actualment el paraigua Teresa Carles contempla un ambiciós projecte de restauració, una innovadora marca de sucis i begudes *healthy*, i un futur

salt al món de la distribució en supermercats. Tota aquesta aventura empresarial hem pogut tenir la sort que ha nascut, s'ha desenvolupat i s'expandirà gràcies a l'aposta que ha fet l'empresa per consolidar-se a la localitat lleidatana de Bell-lloc (tant de bo altres empresaris sempre tinguessin present el fet d'expandir-se globalment tenint com a base empresarial les seves arrels).

-I el tercer i últim punt, el *networking* realitzat. Una trobada empresarial no només serveix per aprendre dels millors, un acte d'aquestes característiques és un important punt de trobada de perfils molt similars, i no es pot deixar escapar la gran oportunitat que es té per conèixer noves empreses i empresaris amb què compartir experiències. Es pot fer negocis o bé estimar-se per tal de poder crear nous projectes empresarials futurs que hauran d'ajudar a posicionar Lleida com un motor econòmic per al dia de demà.

Vist des de dalt, aquesta gran gesta que han fet la Junta Local de Pimec Lleida dirigits per la secretària general, Anna Torres, i el president territorial, Jaume Saltó, només ha fet que posar en evidència el dolç moment que està vivint aquesta entitat empresarial. La inauguració d'una nova seu el passat mes de setembre, l'aposta per una plena representativitat empresarial i el dinàmic equip amb què se sosté aquest projecte, augura que no només Pimec tindrà un bon futur durant els anys que venen, sinó que el certamen LleidaEmpresa està destinat a ser el punt de trobada empresarial de referència durant l'hivern a la capital de Ponent. Caldrà mirar-lo, cuidar-lo i gestionar-lo coherentment per tal que ajudi a empreses, empresaris, emprenedors i professionals independents a situar en un futur a Lleida en el lloc econòmic que li pertoca...